

1887-10-31

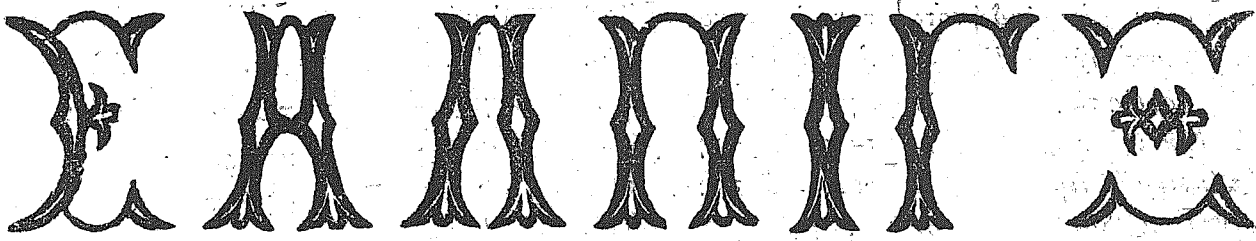
þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 4 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10358>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.
'Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
'Εν ταῖς χωρίσις 6
'Εν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατριβαὶ κατ' ἀπε-
κοπήν.
* Ἄρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ὅποια πράγματα ἐπινοεῖ ὁ ἄνθρωπος πρὸς διασκεδάσιν του! Ὅποια καὶ ὁποῖα μέγα μεταχειρίζεται διὰ νὰ θυσιάσῃ, λέγει, τὰς περιττὰς ὥρας του!! Δυστυχῶς ὁμοίως ἐν τῷ μεγάλῳ ζῆλῳ καὶ προσπάθειᾳ του πρὸς εὐρεσιν τρόπου, δι' οὗ νὰ διέρχεται τὰς περιττὰς ὥρας του ἀκουράστως, λησμονεῖ, ἢ σκοτιάζεται καὶ δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἐκλογὴν δὲν δύναται νὰ διακρίνῃ τὰς ὠφελίμους διασκεδάσεις ἀπὸ τὰς βλαβερὰς· ἀδιαφορεῖ ἂν διασκεδάσῃ τις ἢνε βλαβερὰ καὶ ἐπιζήμιος, ἀφοῦ ἀπαξ ἔχει τὸ ἐπαγωγόν της καὶ τὸ θέλητρόν της. Ὡ! πόσον ὁ ἄνθρωπος ἀδιαφορεῖ ἂν, πρὸς τὸ νὰ διέλθῃ τὰς ὥρας του εὐχαρίστως, βλάπτῃται ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς!!

Δὲν δύναται τις νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην ὥρων τινῶν διασκεδάσεως ἐντὸς ἐκάστου εἰκοσιετραώρου διαστήματος. Αἱ τῆς διασκεδάσεως ὥραι μεταξὺ τῶν ἐργασίμων ὥρων εἶνε ὡς ὅσες ἐν τῇ ἐρήμῳ. Πλὴν ὁ συναισθανόμενος τὴν ἀξίαν του ἄνθρωπος, φροντίζει ὥστε αἱ τῆς διασκεδάσεως του ὥραι νὰ μὴ ἐπηρεάζωσιν οὐδὲν ὡς, οὔτε ἠθικῶς οὔτε ὑλικῶς τὰς ἐργασίμους ὥρας του καὶ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατέχει ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Δυστυχῶς ὁμοίως καὶ παρὰ ταῖς ζωσιν ἐν τῇ πλέον ἀνεπτυγμένῃ κοινωνίᾳ ἀνθρώποις καὶ παρὰ τοῖς κατέχουσι σπουδαίαν ἐν ταύτῃ θέσιν, παρὰ τὴν πλησμονὴν τῶν τόσων λαμπρῶν ὄσον διδασκτικῶν καὶ ὠφελίμων διασκεδάσεων, τὸ χαρτοπαίγιον κατέχει σπουδαίαν ἂν μὴ τὴν πρωτίστην θέσιν. Τὸ Λασκινὲ καὶ τὸ Φαραῶ ὡς ἄλλη Ἐρυθρὰ θάλασσα καταποντίζει τούτους ὡς ἄλλους Φαραωνίτας, τὸ δ' ἀποτελεσμα εἶνε, ὡς καθ' ἐκάστην βλέπομεν, μία ἀνατίναξις τῶν μυελῶν διὰ πολυκρότου ἢ μία καταλύθις ἐν τινι ποταμῷ.

Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν, οἱ ψιττακίζοντες πᾶν Εὐρωπαϊκόν, θὰ ἡμεθα ἀνάξιον λόγου, ἂν δὲν ἀπεμμούμεθα καὶ κατὰ ταῦτο πιστῶς τοὺς Εὐρωπαίους.

Νάνοι ἡμεῖς ἀπέναντι γιγάντων προσπαθοῦμεν ὡς ὁ βάτραχος τοῦ μύθου νὰ ἀποκτήσωμεν ὕψος μῆκος καὶ πάχος τοῦ ταύρου καὶ, ἐν τῇ πρὸς τοῦτο τεντώσει, διαρρηγνύμεθα πρὶν ἢ ἀξιωθῶμεν νὰ ἐξισωθῶμεν μετὸν ὄνυχά του, τοῦλάχιστον πρὸς μικρὰν παρηγορίαν μας. Οὕτω δὲ, ἐν πῶσι μάλιστα τῆς Κύπρου πόλεσιν, ἄνδρες κατέχοντες ὁπωςοῦν καλὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν, ἔχουσιν ὠρισμένον μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον συνέρχονται μυστικῶς καὶ ἐκεῖ μέχρι βαθείας νυκτὸς διακυβέουσιν ἐνώπιον τῆς ἀπαισίου τραπέζης τὸ χαρμα, των, καὶ, ἴτως, σὺν τῇ ἐξακολούθησει καὶ ἐξαπλώσει τοῦ κακοῦ, θὰ φθάσωμεν καὶ εἰς τὰ τραγικὰ ἐκεῖνα τέλη τῆς ζωῆς, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλουσιν ἐαυτοῖς οἱ ὑλικῶς διὰ τοιούτων παιγνιδίων καταστρεφόμενοι.

Ἡ μόνη ἴσως ἀπολογία τῶν τοιούτων πρὸς δικαιολόγησιν τῆς τοιαύτης διασκεδάσεως των εἶνε, πρῶτον ὅτι μεταξὺ 5-10 ὠρισμένων συμπαικτόρων ταλαντεύεται ἐν κοσῶν, ὅφ' ἐκάστου ὠρισμένου, τὸ ὁποῖον μεταβαίνει ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ χειρῶν εἰς χεῖρας, χωρὶς νὰ προστίθεται ἄλλο ποσόν, διότι ὅταν χάνῃ ὁ εἰς ἔπεται ὅτι κερδίξῃ ὁ ἄλλος καὶ τοιουτοτρόπως δὲν κινδυνεύουν ποσὰ μεγάλα, καὶ δεύτερον, ὅτι εἶνε ὁπῶδοι διασκεδάσεως, τὴν ὁποίαν ἀγαποῦσιν ἀνεπτυγμένοι ἄνδρες καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ.

Πλὴν ἐὰν ἀναλογισθῶμεν τὴν σκέψιν, τὴν ὁποίαν ἔχων ἐκάστος συμπαικτωρ πλησιάζει καὶ κἀθηται περί τῆς χρυσοφάγου τραπέζης, ἐὰν ἐξετάσωμεν ὅτι τὸ ὄψον πρὸς τοιαύτην διασκεδάσιν αἰτιον εἶνε ἡ αἰσχροκέρδεια, -διότι, ἐὰν τοιαύτην ἐπωνυμίαν ἔχῃ πᾶν ἀδίκον κέρδος, πολὺ δικαίως δύναται οὕτω νὰ ὀνομασθῇ, καὶ ἴσως ἐτι χεῖρον, τὸ, ἐπινεύσει ἐνδὸς χαρτίου, ἀρπάζειν τὰ χρήματα ἀπὸ τοῦ βαλαντιοῦ τοῦ ἄλλου, -ἀγομέθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τοιαύτη διασκεδάσις εἶνε ἀνάξια ἀνδρῶν ἠθικῶν καὶ μορφωμένων, ἀνδρῶν τιμῶν καὶ ὁπωςοῦν ἐξέχοντων ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ὁ καλῶς ἀνεπτυγμένος καὶ μορφωμένος ἄνθρωπος πρέπει νὰ πράττῃ τοιαύτα ἔργα, ὁποῖα ἐπιθυμεῖ νὰ πράττωσι καὶ τὰ τέκνα του, γινόμενος οὕτως ὑπόδειγμα ἐκείνοις. Ποῶς λοιπὸν, ἐκ τῶν ὁπαδῶν τῶν τοιούτων τυχερῶν παιγνιδίων, ἀρέσκειται νὰ βλέπῃ τὰ τέκνα του παραλιδόμενα εἰς τοιαῦτα παιγνιδία; Καὶ ἐν τίνι δικαίωματι δύναται, τοιούτος τις πκτήρ, νὰ ποιῇ παρατηρήσεις εἰς ἐν τῶν τέκνων του, ἀσπασθὲν τὸ πεφλημένον τῷ πατρὶ του ἐπάγγελμα ἢ ἄλλο παρεμφερές τούτου; Ἴδού τίνι τρόπῳ τὸ κακὸν προχωρεῖ ἀπὸ τῶν γονέων εἰς τὰ τέκνα.

Ταῦτα ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ θλιεθροῦ καὶ, ἠθικῶς τε καὶ ἠλικῶς, καταστρεπτικοῦ χαρτοπαίγιου, τοῦ ὁσημέραι ἀπειλοῦντος δυστυχῶς νὰ προσλάβῃ μεγάλας καὶ ἐν Κύπρῳ διαστάσεις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ τὸν παρισιανὸν «Καιρὸν», αἱ σύμμαχοι δυνάμεις καὶ ἡ Τουρκία φρονοῦσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὅτι τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα ἐλύθη πράγματι διὰ τῆς ἐκβάσεως τῶν ἐκλογῶν. « Αἱ δεινὰ συνέπειαι τῆς ἀμέσου ἐπεμβάσεως μᾶς ἢ πλείονων δυνάμεων κατὰ τὸν Αἰμὸν ἀγροῦσι τὰ ἀτακτοβούλια τοῦ Λονδίνου, τοῦ Βερολίνου, τῆς Βιέννης, τῆς Ρώμης καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ κρίνωσιν ἐπιεικῶς τὰ τεχνάσματα, εἰς ἃ ὀφείλεται ἡ ἐκλογικὴ ἐπιτυχία τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου καὶ τῶν ὑπουργῶν του. Αἱ μὲν τέσσαρες πρῶται δυνάμεις τὰς ἐκλογικὰς λεπτομερείας θεωροῦσιν ὡς ἐσωτερικὸν τῆς ἡγεμονίας ζήτημα, αὐτὴ δὲ ἡ Τουρκία, διδουχθεῖσα ἐκ πείρας ὅτι πᾶσα ἀθέτησις τοῦ καθεστώτος ἐπὶ τῆς χερσονήσου ἀποβαίνει πρὸς ζημίαν της, στέργει τὰ παρόντα. Ἐὰν αἱ μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Πετροῦπόλεως διαπραγματεύσεις ἀνανεωθῶσι καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς δυνάμεις ρηταὶ προτάσεις, αὗται οὐδεμίαν θὰ ἐπιληθῶσι πιθανῶς συζητήσεως, πρὶν ἢ ἐξακριβωθῇ διὰ τίνος μέσου προτίθεται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ κυρίαρχος αὐτῇ τὰ συμφωνηθησόμενα μέτρα, ὡς πρὸς τοῦτο δ' ἀκριβῶς εἶνε δυσχερεστάτη ἢ συνεννόησις Ρωσσίας καὶ Τουρκίας. Ἄλλως τε, ἡ Πόλις, ὑπεκουσα εἰς ἰδίαν ἐμπνεύσει ἢ εἰς ἐξωθεν εἰσηγήσεις, ταλαντεύεται ὀφθαλμοφανῶς μεταξὺ τῆς ἐπιθυμίας νὰ φανῇ ἀρεστὴ εἰς

Ρωσία, και τοῦ φόβου μὴ οιαδήποτε πρωτοβουλία στραφῆ κατ' αὐτῆς. Καίπερ τείνοντες εὐήκοον οὐς εἰς τὰς ρωσικὰς παρορμήσεις, οἱ Τούρκοι δὲν θὰ ἐθλίβοντο, ἐὰν πᾶσα ἀπόπειρα ἐπεμβάσεως ἐναντῆς. Τὰ πάντα καθιστῶσι λοιπὸν δῆλον ὅτι τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα δὲν δύναται πλέον νὰ λυθῆ δι' εἰρηρικῶν μέσων. Ἡ λύσις του θ' ἀναβληθῆ μέχρι τοῦ ἔαρος, οἱ δὲ ὑπουργοὶ τοῦ πρίγκηπος ἔχουσι καιρὸν, ὅπως συσχεφθῶσιν οἰκογενειακῶς μετὰ τῆς Σοβράνιας.»

— Κατὰ τὴν «Γαλλικὴν Δημοκρατίαν» ὁ πρωθυπουργὸς Σαλισβουρῆς ἐρωτηθεὶς ἂν ἡ Ἀγγλία ἀληθῶς προσεχώρησεν εἰς τὸν σύνδεσμον Γερμανίας, Ἀυστρίας καὶ Ἰταλίας, ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔχει στερεὰν ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀναμιχθῆ εἰς τὰς συμμαχίας τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν ἀπτονται τῶν ἰδίως ἀγγλικῶν συμφερόντων.

— Ἡ «Γενικὴ Ἐφημερίς» τοῦ Μονάχου ἐν σειρά σπουδαίων στρατιωτικῶν ἄρθρων ἀποδεικνύει ὅτι, ἐν περιπτώσει πολέμου Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἰταλία θὰ ἠττηθῆ, οὐ μόνον ὡς στρατιωτικῶς ἀσθερεστέρα ἀλλὰ καὶ ὡς εὐεπίβατος οὐσα εἰς τὸν γαλλικὸν στρατὸν, κατέχοντα ἤδη τὰς παρόδους τῶν Ἀλπεων. Ἡ Ἰταλία, σφαιρομένη τὸ ἐπικίνδυνον τῆς θέσεώς της, ἐπέζητησε τὴν γερμανικὴν συμμαχίαν, δι' ἧς καὶ μόνῃς τίθεται ἐν σκέπη παντὸς κινδύνου τὸ τε παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς.

— Οἱ περὶ τὸν Γλάδστωνα, συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῆς ἰρλανδικῆς αὐτονομίας, ἔχουσιν ἐκάστοτε πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ αὐτῆς τῆς Ἀγγλίας τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν μεταρρύθμισιν. Ἐσχάτως ἐν Νοτιγγάμη, ὑπέδειξεν ὁ Γλάδστων, εἰς ἐπήκοον ἐξακισχιλίων ἀκροατῶν, ὅποσον ἔσται τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ πρόγραμμα. Μετὰ τὸν θρίαμβον τῆς ἰρλανδικῆς αὐτονομίας, ἡ μερὶς τῶν φιλελευθέρων δέον νὰ ἐργασθῆ εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἀγγλικῆς νομοθεσίας. Ἐν πρώτοις, πρέπει νὰ ἐπεκταθῆ τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἕκαστος πολίτης Ἀγγλος νὰ κατασταθῆ ὀνόματι καὶ πράγματι ἐκλογεὺς. Δεύτερον πρέπει νὰ καταργηθῆ τὸ προνόμιον τῆς πρωτοτοκίας τῆς ἐγγείου τοῦ πατρὸς οὐσίας κληρονόμος, πρέπει νὰ ἦναι ἅπαντα αὐτοῦ τὰ τέκνα οὐχὶ δὲ μόνος ὁ πρεσβύτερος τῶν υἱῶν του. Τρίτον, πρέπει νὰ ἐγκαινισθῆ ἀπόλυτος ἐλευθερία ἐμπορίου, καταλλομένου παντὸς προστατευτικῶν θεσμῶν. Τέταρτον πᾶσα πόλις καὶ κώμη δέον νὰ κυβερνᾶται οἰκοθεν κατὰ τὰς ἀρχὰς πληρεστάτης ἀποκεντρώσεως. Πέμπτον ἡ Ἐκκλησία δέον νὰ ἀπαλλαγῆ ἐξ ὀλοκλήρου πάσης κυβερνητικῆς κηδεμονίας. Ὁ Γλάδστων ἐξέφρασεν ἐπὶ τέλους βεβήαιαν ἐλπίδα ὅτι τὸ φιλελευθέρων κόμμα, τὸ ἀπὸ πενήτηκοντα ἐνιαυτῶν τοσοῦ-

τους ἀρίμενον θρίαμβον, οὐ μόνον τὸ ἰρλανδικὸν ζήτημα θὰ λύσῃ ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγγλικὴν νομοθεσίαν θὰ ἀναμορφώσῃ κατὰ τὰ παραγγέλματα τῆς ἐπιθετικῆς καὶ τῆς δικαιούσης.

— Ρώσος διπλωμάτης, διαβὰς πρὸς τὸν ἐν Βερολίῳ ἀνταποκριτὴν ἀγγλικῶν φύλλου, ἐβεβαίωσεν ὅτι ὑφίσταται δύο χωριστὰ συμμαχικὰ συνθήκαι, ἡ μία αὐστρογερμανικὴ καὶ ἡ ἄλλη γερμανοιταλική. Διὰ τῆς πρώτης ἡ Ἀυστρία ὑποχρεοῦται, ἐν περιπτώσει γερμανορωσικοῦ πολέμου, νὰ ἐξαποστείλῃ τριάκοντα μεραρχίας πεζικοῦ καὶ ἰππικοῦ εἰς Γαλλίαν, διὰ δὲ τῆς δευτέρας ἡ Ἰταλία ὑποχρεοῦται νὰ συμπράξῃ διὰ τῶν στρατῶν καὶ τῶν στόλων τῆς κατὰ τῆς Γαλλίας, ἐὰν ἐκτραπῆ γαλλογερμανικὸς πόλεμος.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΦΟΒΟΥ ΤΟΥΣ ΔΑΝΑΟΥΣ ΚΑΙ ΔΩΡΑ ΦΕΡΟΝΤΑΣ.

Εἶχομεν μέγα δίκαιον ὅτε ἐγράφομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, μετὰ τὴν εἰδοποίησιν ἐκείνην πρὸς τοὺς οἰνοποιούς διὰ νὰ δηλώσωσι τὰ ξυνησμένα κρασία των καὶ νὰ διορθώσῃ ἐξήθεν ἐν μέρει τὸ μέγα πρὸς τούτους ἀδίκημα, ἐσκόπει νὰ μᾶς φενάκησῃ καὶ τίποτε ἄλλο. Ἐχομεν μέγα δίκαιον ν' ἀποκαλῶμεν μοχθηροὺς καὶ ἀσυνειδήτους τοὺς ὑπάλληλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐστάλησαν νὰ ἐξετάσωσι τὰ ξυνησμένα κρασία καὶ σημειῶνουν ὡς τοιαῦτα μόνον τὸ ἐν εἰκοστὸν τούτων (ἐκτὸς ἂν τοιαύτην ἐντολήν ἔλαβον, πλην θάλλῃ ἡμέρα κύριοι ὑπάλληλοι, μάθετε τοῦτο ὡς ἐν παρόδῳ, ὅτε θὰ μετανοήσητε πικρῶς διότι δὲν ἐκτελεῖτε εὐλαβικῶς τὸ καθήκον σας). Προχθὲς κατήλθον ἱερεῖς καὶ προσετώτες τοῦ χωρίου Βουνίου, ἔφερον δὲ καὶ δείγματα κρασιῶν ξυνησμένων, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔχει 3-4 πιθάκια, καὶ τὰ ὅποια ὁ ὑπάλληλος δὲν ἐσημειῶσεν ὡς τοιαῦτα, παρουσιάστησαν εἰς τὸν Διοικητὴν νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι μόνος τὸ ἐν εἰκοστὸν τῶν ξυνησμένων κρασιῶν ἐσημειώθησαν, παρεπληθήσαν διὰ τοῦτο εἰς αὐτὸν, ὁ δὲ διοικητὴς, ὡς μᾶς ἐβεβαίωσαν, ἀπήντησεν ὅτι «καὶ τὸ νὰ σημειωθῶσιν ὅσα ἐσημειώθησαν, εἶνε μία χάρις, ἡ ὅποια τοῖς ἐγείνεν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως», καὶ τοὺς ἀπέπεμψεν. Ἡμεῖς προσθέτομεν, χωρὶς καθόλου πιστεύω νὰ ἀλλοιώσωμεν τὴν ἔννοιαν τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ἀξιοτ. διοικητοῦ ὅτι «ἡ χάρις αὕτη ἔφερε μόνον χροιάν χάριτος τὸ δὲ πρᾶγμα ἦτο φενάκη» ὅτι «καὶ ἡ χάρις αὕτη ἐξύνησεν, ἔχει δὲ πολὺ μικροτέραν ἀξίαν ἐκείνης καθ' ἣν ἐξετιμήθησαν καὶ πληρόνεται τὰ ξυνησμένα κρασία, ἐνῶ ἡ κυβέρνησις τὴν νομιζέει γερὴν χάριν καὶ τὴν ὑπερτιμᾷ.»

Ἐὰν ἡ κυβέρνησις προσπαθῆ νὰ συνειθίσῃ τὸν λαὸν τῆς Κύπρου ὥστε, δταν εἰδοποιῆ ὅτι ἔχει χάριν τινὰ νὰ κάμῃ, νὰ μὴ παρουσιάζηται κανεὶς νὰ ζητῆ τοιαύτην χάριν, ἀλλὰ μάλλον νὰ κρύπτεται μήπως τὸν εὖρη μίαι τοιαύτη χάρις, ὁμολογουμένως ἐπέτυχῃ τοῦ σκοποῦ της. Τοῦ λοιποῦ, καὶ ἐὰν εἰδοποιήσῃ ἡ κυβέρνησις ὅτι εἰς ἕνα ἕκαστον κάτοικον τῆν νήσου θὰ δώσῃ ἀπὸ 5 λίρας ὡς βοήθειαν, εἶνε πλέον παρά βέβαιον ὅτι οὐδεὶς θὰ παρουσιάσῃ νὰ ζητήσῃ τοιαύτην βοήθειαν. «Φοβοῦ τοὺς Δαναοὺς καὶ δῶρα φέροντας.»

Ὁ καιρὸς πάλιν μετεβλήθη εἰς καλοκαίριον. Ἡρέσθη ὁ χειμὼν εἰς τὴν τραχεῖαν καὶ αὐθάδη ἐκείνην ἐπίδειξιν μόνον καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο. Μᾶς ἐδείξε τὰ δόντια του μόνον καὶ ἀνεχώρησεν. Ἐν τούτοις μέχρι τοῦδε ἡ ἀνομβρία δὲν ἐβλάψεν, ἀν ὅμως παρέλθῃσι 15 ἀκόμη ἡμέραι ἢ τὸ πολὺ μὴν καὶ δὲν βρεθῆ ἢ θέσις μας θὰ ᾔνη δεινὴ, δεινοτάτη μάστιγα ἐνεκεν τῆς δυστυχίας τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ὁ Θεὸς νὰ γείνη ἕλεος πλέον διὰ τὸν δυστυχῆ τοῦτον τόπον, ἐναντίον τοῦ ὁποίου μάχονται καὶ θεοὶ καὶ ἄρχοντες (δαίμονες δηλαδὴ).

Ὁ δυστυχὴς παῖς, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράφομεν εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ὅτι εἶχε προσβληθῆ τὸ Σάββατον ὑπὸ λύσσης, ἀπεβίωσε τὴν ἐπιούσαν Κυριακὴν εἰς τὰς 3 1)2 π. μ. ἐντὸς τοῦ Νοσοκομείου, κατόπιν τρομερῶν σπασμῶν καὶ ἀγωνίας μεγάλης. Ἐκ τῶν ἱατρῶν μόνος ὁ κ. Γ. Διαγκούσης ἀπεφάνθη ὅτι ὁ παῖς ἔπαθεν ὑπὸ λύσσης. Ἰδίως δὲ προὔξεναι ἀπορίαν ἢ πεποιθήσις, μεθ' ἧς, ἐναντίον τῆς ἀντιθέτου γνώμης ἄλλων ἱατρῶν, ἀπεφαίνεται δημοσίως τὸ Σάββατον περὶ δειλὴν ὅτι τὴν ἐπιούσαν πρωτὴ θὰ ἀπέθνησκεν ὁ παῖς, καὶ ὅτε μάλιστα ἀνήγγειλαν αὐτῷ ὅτι ὁ παῖς ἔπιε νερόν, «Δεῖξατέ τω, ἔλεγε, νερόν ἢ στυλινὸν πρᾶγμα διὰ νὰ πεισθῆτε,» καὶ πρᾶγμα ἐν ὥρᾳ μὲν ἡσυχίας του ὁ παῖς ἔπιε χωρὶς νὰ ἴδῃ τὸ νερόν, ὡς ἐμᾶς θομεν, ὅτε ὅμως τῷ ἐδείξαν τοιοῦτο τὸ ἀπεστράφη μετὰ σπασμωδικῶν μορφασμῶν. Καὶ πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Γ. Διαγκούσης πρώτην φοράν εἶδε προσβεβλημένον ὑπὸ λύσσης.

Ἐν Κύπρῳ σπανιώτατα προσβάλλονται ἢ ἀποθνήσκουν ὑπὸ λύσσης. Ὁ παθὼν καὶ ἀποθανὼν παῖς οὗτος εἶνε ὁ δεύτερος ἐξ ὅσων ἐνθυμούμεθα, διότι καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς ἐδήχθη εἰς ἐν Λάρνακι ὑπὸ λύσ-

